

Risiko eller nogen Usikkerhed for Anstalten fra det Næbilit. Deri synes jeg, at der er god Konsekvens.

Ordføreren (Nærgaard): Stønt jeg ikke finder det meget tillokkende at fortsætte en Forhandling, som ikke kan faa noget Resultat, da der ikke er stillet noget Vædringsforslag, maa jeg dog gøre nogle Bemærkninger i Anledning af et og andet, som er fremkommet. — Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) opmærksom paa med Hensyn til hans Udtalelser om Livrenten, at jeg ikke tror, han vil opnaa, hvad han ønsker at opnaa, nemlig at gøre Indtrædelsen billigere af yngre indtrædende ved en Forhøjelse af den Rentenfødd, som er foreslaaet. Naar Anstalten har fremsat det Forslag, den har, saa nærer jeg for mit Vedkommende ikke Tvivl om, at det er efter meget grundig Overvejelse af samtlige Forhold, Forhold, som endogsaa tage det med i Beregning, hvorvidt der er Grund til en Forhøjelse for yngre Interessenters Vedkommende. Hvis man da vilde have en anden Rentenfødd, maatte der finde tilsvarende Forandring Sted i Alderstavelen. Resultatet vil være omtrent det samme, og jeg er fuldt overbevist om, at det er ingen Tilfældighed, at Renten er just saaledes. Det ærede Medlem indrømmede i øvrigt, at han ikke var i Stand til teknisk at bedømme Rigtigheden af Anstaltens Beregninger i saa Henseende; jeg kan det endnu mindre; derfor kunde der maaske være Grund for os til i det hele taget at høre os, hvad det ærede Medlem jo ogsaa i Praksis gør; maaske gør han det ikke i Teorien. Hvis man frygter for, at der sker en Uret mod dem, som fremtidig indtræde, vil jeg gøre opmærksom paa, at de i Fremtiden ogsaa ville blive delagtige i Bonus. Hvis Forudsætningen er rigtig, at Præmien er noget for høj, at Prisen for Livrenten er beregnet noget for høj, saa er det selvfølgelig, at de blive delagtige i fremtidig Bonus efter det samme Princip som de, der have Livsforfærings eller Overlevelsesrente, og saaledes vil i alt Fald denne Uret redresseres. En anden Sag er det, hvis Følgen skulde blive den, som det ærede Medlem antog, at der ikke vilde blive tegnet ny Livrenter her til Lands. Det tror jeg er at se med alt for mørkt et Blik paa Sa-

gen; naturligvis vil det noget formindskes i de første Aar, saaledes som Tilfældet er ved enhver Fordyrelse; men jeg tror alligevel, at for ældre Menneskers Vedkommende vil der i Virkeligheden bestandig være stærke Grunde for at søge at sikre sig paa den Maade. Naar en Mand dør og efterlader sig en mindre Kapital til usørgede Døtre, er og bliver det en forstandig Maade at anbringe Pengene paa. At unge Mennesker ville sikre deres Fremtid, er allerede nu usædvanligt; og at det skulde blive det endnu mere, antager jeg egentlig ikke. Med Hensyn til Opgørelsesreglerne skal jeg bemærke, at det ærede Medlem fra Aalborg kan have Ret i, at hans Forslag er mere moderat end det, som er stillet af Landstingsudvalget. Det have vi heller ikke nægtet; han kan, antager jeg, have Ret deri, at efter hans Forslag kunde Livrenteanstalten albrig lide noget direkte Pengetab; men jeg har ikke følt mig overbevist hverten her eller i Udvalget ved det ærede Medlems Betragtninger, for saa vidt han vilde godtgøre, at der heller ikke lides noget indirekte Tab. Man kan ikke tage denne Sag saaledes, at man siger, at det er kun det, som Anstalten har bekostet, nemlig Løgehonorar, Agentprovision o. s. v., der skal beregnes. Der er mange Riber til indirekte Tab ved en saa forceret Udtrædelse af Anstalten, som det ærede Medlem maa tage med i Betragtning, og ikke mindst det, som er fremhævet her, og som jeg før nævnte, at Anstalten mister en uforholdsmæssig Mængde gode Liv. Derved sker der indirekte Tab, som ikke maa undervurderes. Det ærede Medlem maa tænke paa den store Forøgelse i Arbejdet i Sekretariatkontoret som Følge af den Mængde, om jeg saa maa sige, ledfindige Individider, der indtræde det ene Aar og udtræde det næste Aar; det er uforholdsmæssigt, hvor meget det tager paa Anstaltens Arbejdskraft. Vi maa tage disse Momenter med i Betragtning, og saa maa det ærede Medlem vist indrømme, at Anstalten ogsaa efter hans Regler maa tabe. — Jeg vil endnu gøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Nykjøbing (Korsgaard) Bemærkning om, at Bonusloven havde øvet et Pres paa Udvalget, at dert har det ærede Medlem ikke Ret. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er en Paragraf her,